

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.160
23 novembre 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

CONSERVATORI I GENERALITAT: TURURUUUUU!

**La situació,
lluny de millorar
per alumnes i professors,
no fa sinó empitjorar.**

“LA GUILLOTINA”: CIUTADANS EN DECADÈNCIA MORAL

1160

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Entre la indignació i la fotesa

És com ens podem sentir la ciutadania pel que fa al tema del Conservatori Municipal. I recalquem, Municipal. Hores d'ara, nou curs, vells problemes (altra volta comencem amb la falta de professorat), i el Conservatori encara no és de la Generalitat.

El que llegeixen vostés, ara per ara la Generalitat Valenciana, tot i les promeses i més promeses per la seua part i per les de l'alcaldeessa, encara no ha dit

esta boca és meua, pel que fa a quedar-se amb la titularitat del "nostre" conservatori. Diu l'alcaldeessa que "en tot aquest temps, ens hem estat reunint per a anar lligant temes". Doncs molt lligats no deuen estar atés que estem igual. Tant pel que fa al professorat com pel que fa a la seua titularitat. Si tan de problema és l'adequació, en paraules de la senyora Miralles, "la Generalitat Valenciana ens demana una sèrie d'obres per a adequar l'edifici, abans de passar-lo a les seues mans", el que pot fer ja, i està fent tard, és demanar que mentre es van fent les obres d'eixa adequació, que ja vorem el que duren, que paguen el 100% de la seua despesa (a la del Conservatori, les obres ja les pagarem nosaltres).

En tot cas, el culebrot aquest encara pot durar, segurament,... fins a pocs dies vista de les eleccions. Aleshores, segurament, faran un altre desembarcament proposicional i personal. Mentrestant, anem esperant i pagant-ho tot.

Ah, i no parlem de l'Escola Oficial d'Idiomes!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: per qui corresponga. Mireu que ha donat pels sac la redona eixa que ens han plantificat a l'entrada del poble per la carretera de Càlig. Quin fart d'obretes i més obretes, toca dallonses, quan s'apropen eleccions. Haurien d'estar prohibides. Ho enteneu, les eleccions, no les redones.... veritat?

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

 benicarló al dia
diario digital de benicarló

La
calamanda

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Agència
de Benicarló

AVIVA
Agència Valenciana
de Informació i Veïns Actius

 el tempir

CONSERVATORI I GENERALITAT: TURURUUUUU!

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha aprovat les bases específiques del procés selectiu per a la constitució urgent de borses d'ocupació temporal de professor del Conservatori Municipal de Música "Mestre Feliu" en les especialitats de Cant, Percussió i Piano. El procediment de l'adjudicació de les places és urgent, atès que una part dels alumnes inscrits es troben en aquests moments sense professor, malgrat que el curs ja està avançat. La nova polèmica se suma a les nombroses que atresora el conservatori municipal, que segons va anunciar Ximo Puig el passat mes de gener, passaria a formar part de la xarxa de conservatoris valencians. Fa quasi un any i la situació, lluny de millorar per a alumnes i professors, no fa sinó empitjorar.

REUNIONS I TRANSFERÈNCIA

Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va recordar que "en tot aquest temps, ens hem estat reunint per a anar lligant temes". Entre ells "la Generalitat Valenciana ens demana una sèrie d'obres per a adequar l'edifici, abans de passar-lo a les seues mans". Així, "és necessària una entrada independent o l'arranjament de les condicions, entre altres assumptes" que són necessaris perquè l'edifici s'adeqüe a la normativa vigent sobre aquesta matèria. En l'actualitat, l'accés a les dependències del conservatori es realitza des del hall de l'auditori municipal, que ocupa la planta baixa de l'edifici on està instal·lada aquesta infraestructura. Els treballs, va explicar l'alcaldessa, "s'inclouran en el pròxim pressupost municipal" amb

l'objectiu que es realitzen com més prompte millor. Miralles també va recordar que cal negociar la cessió de l'edifici a l'administració autonòmica, un altre dels tràmits necessaris perquè el conservatori passe a la xarxa valenciana. "Estem estudiant com fer la cessió d'ús i els tràmits necessaris", va detallar.

CONVOCATÒRIA DE PLACES

Segons resa la convocatòria de les places, emplaçades el passat 7 de novembre, "donada l'urgència l'exercici únic donarà començament el 20 de novembre de 2018, anunciant-se l'hora i lloc de la seua realització, així com la distribució per especialitats, al costat de la llista provisional

ve de la p gina anterior

d'admesos que es publicarà després de finalitzar el termini per a la presentació d'instàncies". Els llocs de treball que s'han de cobrir corresponen a les especialitats de Cant, Percussió i Piano. La jornada podrà ser a temps complet o parcial, i la distribució horària segons la necessitat del servei. Finalitzat el procés selectiu, es constituïran les borses de treball de professors de música del Conservatori Municipal en les diferents especialitats ja ressenyades, amb els aspirants que hagen superat el procés selectiu, per a cobrir les necessitats no permanents de personal mitjançant nomenament de funcionaris interins o contractació laboral.

SILENCI ADMINISTRATIU

No és l'únic front obert per a la regidora de Recursos Humans, Marta Escudero. El sindicat CSIF critica que des del Departament de Recursos Humans del consistori benicarlando estan disfressant de silenci administratiu "l'incompliment de les funcions essencials inherents a l'Administració municipal" i denuncia per açò mala praxi en el tractament de multitud d'escrius i reclamacions presentades per registre d'entrada. "És una pràctica insana la d'evadir responsabilitats a l'empareda d'una figura, la del silenci administratiu, que està per a garantir una correcta atenció i mai per al seu ús en descàrrec de responsabilitats" adverteix CSIF, que tracta d'esbrinar si aquesta infracció es dona més enllà de l'àmbit sindical, és a dir, si li ocorre el mateix als ciutadans i en quin percentatge no s'atenen les seues comunicacions.

La Central Sindical cita una llarga llista de recursos presentats, sense resposta, resolució o comunicació alguna per part de l'Ajuntament de Benicarló des de l'any 2012. Afig, a més, una altra mitja dotzena d'escrius i recursos de reposició pendents de l'informe pertinent del departament de RRHH, des de 2014 fins a l'actualitat.

Així mateix, un informe de l'Interventor municipal de 15 de març de 2018, relatiu a la fiscalització d'un expedient de la plantilla de personal, denuncia fins a en tres ocasions, la mala praxi que al·lega ara CSIF.

El sindicat recorda que el Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana imposa a les administracions terminis per a resoldre reclamacions amb la fi última d'evitar aquesta pràctica que perjudica al ciutadà. L'apartat 6º de l'article 21 de la Llei 39/2015 del Procediment Administratiu Comú, exposa que l'incompliment de l'obligació de resoldre, donarà lloc a l'exigència de responsabilitat disciplinària del personal al servei de l'Administracions Públiques (AAPP) que tinguen al seu càrrec el despatx d'assumptes.

Per tot açò, CSIF sol·licita formalment una recerca en el si de l'Ajuntament i l'obertura d'un expedient disciplinari per a qui siga considerat responsable de la comissió d'aquesta infracció molt greu i continuada.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

EL LLIBRE LA CUINA DE LA GENT DE LA MAR RECULL EL PREMI AL MILLOR LLIBRE EDITAT DE LA GENERALITAT VALENCIANA

text REDACCI

És el tercer premi que rep el receptari del cuiner vinarossenc Juanjo Roda, publicat per Onada Edicions, després del Premi Ciutat de Benicarló de Llibre Gastronòmic i el Premi Gourmand.

La Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana ha reconegut l'obra *La cuina de la gent de la mar*. Els ranxos a la barca, de Juanjo Roda, amb el Premi al Llibre Millor Editat de l'any 2017. El representant de l'editorial Onada Edicions ha recollit el guardó de mans del conseller Vicent Marçà aquest dimarts 20 de novembre al Monestir de Sant Miquel dels Reis, a València, dins dels actes institucionals per la celebració del Dia del Llibre de València, que se commemora per l'efemèride de la primera edició del clàssic *Tirant lo Blanch*, un 20 de novembre de l'any 1490.

El llibre del cuiner vinarossenc Juanjo Roda és un homenatge a una gastronomia en perill d'extinció, quasi desapareguda per la modernitat: els plats i menjars que preparaven els mariners a les barques, en aquelles jornades de diversos dies a la mar per guanyar-se la vida. Entre la cuina i l'etnologia, Roda recupera la memòria de diverses generacions de mariners vinculats al Maestrat i les Terres de l'Ebre. Amb això en disposa un receptari amb una vintena de propostes fets amb procediments senzills i ingredients saludables, saborosos i de quilòmetre zero.

El Premi al Llibre Millor Editat és el tercer reconeixement que rep *La cuina de la gent de la mar* en quasi un any. Primer va ser l'obra guanyadora del II Premi Internacional de Llibre Gastronòmic Ciutat de Benicarló, i més tard, els prestigiosos premis Gourmand, especialitzats en llibres de cuina, el va nomenar Millor Obra en Català de Cuina amb Peix, i va ser finalista en aquesta categoria a nivell internacional.

Aquest ha estat el tercer llibre de Juanjo Roda, després de *Els dolços i els salats als forns de Vinaròs* i *La cuina del mercat de Vinaròs*. El xef de Vinaròs, que va ser considerat el millor jove cuiner d'Europa amb el Premi Auguste Escoffier de Château-Gontiere (França), col·labora amb cuiners i cuineres de prestigi de tot el món, a la vegada que imparteix docència en el camp culinari en un institut de formació professional.

L'URBANISME I EL TURISME CENTREN EL DEBAT SOBRE L'ESTAT DE LA CIUTAT A BENICARLÓ

text NAT LIA SANZ fotos REDACCI

Benicarló va celebrar el dijous a la nit el segon debat sobre l'estat de la ciutat d'aquesta legislatura.

Va obrir el debat l'alcaldesa del municipi, Xaro Miralles, que va repassar els avanços fets durant la legislatura. l'alcaldesa va sostenir que el seu equip de govern, integrat pel PSPV i Compromís-ERP, ha fet "una bona gestió", destacant que s'ha passat "del 44% a un 27% d'endeutament públic", mentre que l'ocupació pública "ha pujat en un 388%" durant el període que han estat governant. Entre els assoliments que la seua gestió ha obtingut per al municipi, Miralles va destacar que "El Pla General Urbà estarà aprovat en aquesta legislatura", després de l'aturada patida durant els anys de govern del Partit Popular. A més l'alcaldesa va puntualitzar que el seu equip de govern "ha posat en aquests anys les bases del nou model de ciutat, amb la planificació feta en aquesta legislatura".

Juan Antonio Mañá, portaveu del Partit Popular, li va enlletgir aquestes afirmacions a l'alcaldesa, recordant-li que "el que s'ha fet és l'aprovació inicial del pla estructural, al que votem en contra". El popular va tornar a posar sobre la taula la seua oposició en considerar

que "nosaltres haguérem mantingut urbanitzable la zona nord", que ara perdrà aqueixa condició i serà sòl protegit a causa del Pativel.

Benjamí Martí, portaveu de Ciutadans, posava l'accent en la promoció del turisme i arribava a assegurar que no es feia. "Quines inversions estem fent per a mantenir el turisme de platja que ja tenim, i què fem per a captar el nou turisme cultural i esportiu que vostès intenten promocionar?", va sostenir, recordant que "el turisme ha de ser l'alternativa a la indústria que hem perdut". En aquest sentit, també va criticar el nou PGOU, del que va assegurar que "complica el creixement turístic i la ciutat seguirà d'esquena al mar".

BENICARLÓ GUANYA L'IGLÚ VERD PER INCREMENTAR UN 23% EL RECICLATGE D'ENVASOS DE VIDRE EN UN ANY

text NAT LIA SANZ

Els 102 establiments hostalers de Benicarló que han participat en la campanya d'Ecovidrio «Pren nota, recicla vidre» han aconseguit reciclar 147 tones de vidre durant l'estiu. Aquesta xifra suposa l'increment en un 23% del reciclatge de vidre respecte de l'any passat, per la qual cosa el municipi ha aconseguit el guardó Iglú Verd.

El pla integral «Pren nota, recicla vidre» d'Ecovidrio, difós des de la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament Benicarló, ha aconseguit el reciclatge de 147 tones de vidre al municipi, un 23% més que en el mateix període de l'any anterior. Per tal motiu, Benicarló ha rebut avui el guardó «Iglú Verd» de la mà de l'entitat sense ànim de lucre Ecovidrio, encarregada de la gestió del reciclatge dels residus d'envasos de vidre a Espanya. Aquest premi suposa un reconeixement al compromís dels ciutadans i professionals hostalers amb el reciclatge de vidre i la sostenibilitat.

En aquesta edició, han participat un total de 102 establiments hostalers de Benicarló, una dada important, ja que, tal i com apunten des d'Ecovidrio «el sector hostaler genera el 50% dels residus d'envasos de vidre d'un sol ús». La campanya s'ha desenvolupat durant els mesos estivals pel fet que és en aquesta època, quan es recull el 30% del vidre reciclat de l'any.

Per al desenvolupament de la campanya, i amb l'objectiu de facilitar la col·laboració ciutadana, Ecovidrio va instal·lar 23 contenidors adaptats a l'hostaleria. A més a més, va entregar 45 cubs especials als professionals hostalers i va ampliar la freqüència de

recollida de vidre per gestionar adequadament l'augment de l'activitat. Des d'Ecovidrio expliquen que «en l'actualitat Benicarló compta amb 155 iglús per a residus d'envasos de vidre, l'equivalent a uns 171 habitants per contenidor».

Can Cristina, segon establiment d'Espanya més compromés amb el reciclatge

A més de Ximo Bueno, regidor de Medi Ambient i Manuel Sala, tècnic de zona d'Ecovidrio, a l'acte han acudit les responsables del Bar Can Cristina, que ha sigut premiat amb una classe magistral impartida per Quique Dacosta al seu restaurant de Dénia. Aquesta cafeteria va ser seleccionada per Ecovidrio com al segon establiment hostaler més compromés amb el reciclatge de vidre en l'àmbit estatal.

ESTAFA

text NAT LIA SANZ

la Guàrdia Civil ha detingut a un pare i una filla que es dedicaven a oferir diferents tipus d'assegurances com a suposats autors dels delictes d'Estafa i Falsedat documental.

L'actuació de la Guàrdia Civil va començar arran d'altres recerques que van donar com resultat les possibles irregularitats comeses per una oficina d'assegurances situada en la localitat de Benicarló i regentada per una família.

Després de les perquisicions policials corresponents els investigadors van descobrir que els integrants de l'oficina eren agents exclusius d'una coneguda empresa d'assegurances i que falsificaven certificats de no sinistralitat per a així poder realitzar majors

bonificacions en les pòlisses de vehicle als seus assegurats (noves contractacions i ja contractats), repercutint en el preu final, oferint assegurances mes barates que la seua competència, sent afectat amb aquests documents el 40% de la cartera de clients d'aquesta agència.

Els certificats eren falsos i pertanyien a una altra companyia on els ara detinguts havien treballat anys arrere com a agents d'assegurances anteriorment.

Per tot açò els Guàrdies Civils van procedir a la detenció d'un home i una dona de 61 i 31 anys d'edat respectivament, sent pare i filla pels suposats delictes d'Estafa i de Falsedat Documental.

L'actuació ha sigut realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

FALLA EL CADUF: ACOMIADAMENT DELS CÀRRECS 2018 I PRESENTACIÓ DEL CÀRRECS 2019

text i foto FALLA EL CADUF

El passat dissabte 17 de novembre va tenir lloc l'acomiadament dels Càrrecs 2018, els quals amb un discurs molt emotiu van recordar els actes i les experiències viscudes com a màxims representants de la Falla El Caduf. Cristina Ros Morales, Dama del Foc 2018; Carla Forés Montaña, Madrina de la Falla 2018; Rocío i Luis Martínez Montaña, Fallers Majors Infants 2018; i Andrea Simó Zaragoza, nostra Fallera Major 2018, sempre estareu en el record de tots els cadufers i cadufes.

Seguidament, es va presentar el nou Quadre d'Honor per al 2019, format per:

Miguel Alcalá Arenas - Mantenidor
Cristina Alcalá Baena - Dama del Foc
Griselda Ros Martínez - Madrina de la Falla
Hugo Tena Fresquet - Faller Major Infantil
Marina Palau Forés - Fallera Major

Enhorabona als Càrrecs 2019 i els millors desitjos per al nou any que ara comença!

INSÒLIT!

text: MARC ANTONI ADELL

L'Audiència de Barcelona ha ordenat (!) la investigació de les càrregues de la policia espanyola de l'1-O, per "excessiva". I no només això, sinó que retreu als comandaments la manca de valoració de les greus lesions que es produïren a les persones –com així ocorregué- i el deteriorament de la imatge pública de les institucions (!), que es generaria d'un tal agressives actuacions –com així passà, també-. I encara afegeix, l'auto de l'Audiència, que els agents no haurien d'haver impedit (!) les votacions, tota vegada que –com era conegut- no se'n derivarien conseqüències legals.

Efectivament, acostumats com estàvem a que el govern del PP anava a una amb els tribunals, en defensar –tapant-se els ulls davant els centenars de vídeos que evidenciaven el contrari- que l'actuació policial, en els luctuosos successos de Catalunya, havia estat "proporcionada" (!?); que ara no ens avenim a que un tribunal i no un tribunal qualsevol –l'Audiència de Barcelona-, es desmarque d'un tal "mantra" oficial i pose en evidència tot l'entramat de complicitat dels dos poders de l'Estat –pretesament independents-, denunciant-ho.

Certament hi ha camins per recuperar la credibilitat d'una justícia que, últimament, fa aigua per tots el cantons: l'Audiència de Barcelona l'ha trobat. Tant de bo s'estenga l'exemple!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

EL CIRCO DEL TERROR FAMILIAR... (I)

Ha arribat a Benicarló i esperem que no siga amb la intenció de quedar-se, que ja anem servits de «temor». Cap tafaner ha gosat anar-hi a cap funció per, precisament, temor que no se'l quedaren per esglaiar famílies. La campanya de màrqueting d'aquest mayor espectáculo del mundo és, si més no, peculiar. No en tenen prou d'allò de fer descomptes el dia del debut sinó que han penjat papers a les portes dels instituts oferint a l'alumnat (per un mòdic preu) l'opció de participar en alguna funció disfressats com si fora Halloween.

EL CIRCO DEL TERROR FAMILIAR (i II)

O és veritat que al món hi ha gent per a tot o és que el propietaris del circ aquest són uns desconfiats. Juntament a la profusa cartelleria que guarneix les faroles del poble hi ha un advertiment de l'empresa: tenen dues càmeres col·locades a l'atzar davant de dos dels anuncis perquè ningú els robe; el potencial lladre de cartells de circ (per a

què ho pot voler això algú?) queda descol·locat, es posa a mirar amunt i més amunt per identificar on està la càmera i pren temor i no comet el delictes. Hàbils de veritat. Però el que no saben és que un tafaner s'ha passat tota una nit contemplant l'entorn de cadascun dels anuncis i no ha vist cap aparell de vigilància.

Que no s'ho creuen que una persona siga capaç de perdre una nit així? Que no saben que la nit del passat vuit d'octubre algú va passar-la en vetla enganxant estanqueretes als senyals de trànsit?

TEATRO DEL BUENO

No, no ens referim a les excelsas obres que s'han representat i es representen aquests dies per al públic infantil a l'Auditori i al MUCBE sinó a l'escenificació que ha començat entre els diferents partits del grup de govern de l'Ajuntament de Benicarló per marcar distàncies de cara a les properes eleccions. L'escrit d'Enoc Altabás (ho hem posat bé aquesta vegada?) com a representant d'ERPv que s'ha publicat ens alguns mitjans digitals fa tot l'efecte de ser un primer acte (o primera escena si es vol) d'aquesta funció que durarà molt possiblement més de mig any. No sabem qui signaria l'obra, si Valle-Inclán, Escalante, Albert Boadella o tal vegada qualsevol dels dramaturgs clàssics grecs.

JA VAN LES TRAVESSES

Que sí, que segur que tal es presentarà pel PP. No home no, tal és massa gran i ja està vist, que no en té prou amb tots els saraos en què està ficat? Pos a mi m'han dit que ciutadanos i el PP es presentaran junts, que l'estranyaria? Tu trobes que els de VOX faran candidatura? I tant, i en trauran un i tot, ja voràs, ja si xalarem. I ho has sentit dir que l'alcaldeessa se li ha insinuat (en el sentit polític de la paraula, clar!) a un funcionari municipal important perquè l'acompanye en la seua candidatura? Mañà va dir que del peperos un de jove; però amb experiència o sense?

JOVENTUTS DEL PP

Aquesta setmana s'ha presentat públicament la junta directiva (o com es diga) de las Nuevas Generaciones del Partido Popular en Benicarló. Els tafaners volem felicitar aquests joves perquè és ben

ve de la p gina anterior

diffícil que hi haja gent de la seua edat amb inquietuds socials. Voler representar un partit que té no se sap quants centenars d'imputats en casos de corrupció (i no ens importa que els altres també en tinguen, per descomptat!) té el seu mèrit. Els tafaners ens fem una pregunta que segur que ens podrien respondre els mateixos membres d'aquesta junta: a quina escola i a quin institut del poble van anar? Curiositat, només curiositat.

SANTA CATALINA

De santa Catalina a Nadal, un mes cabal. Diumenge alguns nostàlgics (no el identifiquen necessàriament amb franquistes) es compraran el seu pastís de glòria ben dolç ben dolç i se'n

recordaran de quan eren xiquets. Seguim amb les xifres. Seria interessant saber quants de pastissos es mengen menys ara que als anys seixanta o setanta. Segur que voríem i podríem comprovar com s'ha fet de menut lo poble. (...) Ens acaba de dir una tafanera que som uns manipuladors, que santa Caterina era la festa de les xiquetes i ací hem posat xiquets. Té raó. Que ho esmene qui ho estiga llegint.

LLUMS

Efectivament, encara falta més d'un mes per a Nadal i ja tenim els principals carrers de Benicarló amb els guarniments nadalencs posats. És possible que animen el comerç, fins i tot la canalla hi deu fer festa, però a nosaltres – malcarats i Ebenezers Scrooges tots- ens pareixen cursis i trobem que encara és massa prompte. Queda dit.

FOTONOTÍCIA

text i foto AJUNTAMENT

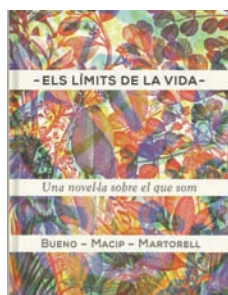
Els alumnes de quart del CEIP Eduardo Martínez Ródenas, han visitat aquest matí l'Ajuntament per a posar en pràctica tot el que han après a classe sobre el funcionament dels ajuntaments. L'alcaldesa, Xaro Miralles, ha rebut als xiquets i xiquetes en el Saló de Plens on han pogut resoldre dubtes i conèixer de primera mà la informació d'allò que més els pot interessar respecte a la composició de l'Ajuntament, el funcionament de l'activitat consistorial o principals ocupacions del càrrec d'alcaldesa, entre d'altres.

SOBRE LA COMPLEXITAT DE LA VIDA

text CARMEN NAVARRO ANTÓ

BUENO-MACIP-MARTORELL (2014).
Els límits de la vida.
Barcelona. Editorial La Galera.

Salvador Macip és metge, professor i investigador en la Universitat de Leicester. David Bueno és professor de Genètica a la Universitat de Barcelona, i Eduard Martorell és Biòleg i professor a la Universitat Internacional de Catalunya. La seua passió per la ciència els porta a escriure llibres de divulgació de la ciència i a col·laborar en diversos mitjans de comunicació com l'Ara o El Periódico, entre d'altres. En aquest llibre s'han unit per parlar-nos de la vida.

Els límits de la vida és un llibre divulgatiu de ciència novel·lada que repassa molts conceptes bàsics de Biologia. El pot llegir qualsevol persona a partir dels 12 anys. Inicialment, volien fer un llibre d'assaig on s'expliqués la vida des de diferents punts de vista i adreçat a universitaris, però l'editora de la Galera, els va proposar arribar a un públic més ampli i per tal d'assolir-ho, utilitzar la ficció; cosa que els va semblar una bona idea. Quan van decidir que el vehicle per explicar allò que volien seria Lara, una adolescent en un moment difícil de la seua vida, es van repartir els temes dels quals volien parlar i, Salvador Macip, amb més experiència en ficció, va muntar els temes dins de la novel·la. Ell comenta que en aquest sistema d'escriptura múltiple els ha fet falta molta energia per evitar el desordre que aquesta comporta, però, diu: *"com són científics, si una cosa sabem és ser organitzats"*

La protagonista, Lara, és una adolescent que al estar malalta es planteja preguntes que si no fos així, possiblement no es faria. Té una malaltia autoimmunitària, el lupus, que es manifesta més en dones i generalment a partir dels 15 anys. El seu sistema immunitari declara la guerra a tot el que troba al seu pas, no distingeix entre "bons" i "dolents". La malaltia és crònica, cosa que fa necessari que ella aprengui a conviure-hi i l'entengui, però no només ella, també, els qui l'envolten. Està cansada de tractaments, ingressos hospitalaris, metges i de les relacions amb els amics. És una noia curiosa, des de petita volia saber com funcionava tot, des d'un rellotge fins a l'Univers sencer. Vol estudiar Biologia o Medicina, però té molts dubtes...Pensa que la vida i ella s'odien mútuament, però a poc a poc

anirà canviant d'opinió de la ma de Carme, la metgessa, amb qui estableix un diàleg socràtic. Parlaran de la malaltia, del futur, de les preocupacions de la noia, de llibres, de música- una de les cançons és The scientist de Cold Play- i, sobretot, dels avenços de la Biologia.

Carme explica l'origen de la vida, les diferents teories de com sorgeixen les primeres molècules orgàniques en l'aigua, com apareix la primera cèl·lula, LUCA, de la qual deriva la cèl·lula procariota i, d'aquesta, posteriorment, l'eucariota, a partir de la qual s'obri la porta cap a l'aparició dels organismes pluricel·lulars. Al voltant d'aquesta tendència cap a la pluricel·lularitat estableixen un diàleg molt interessant sobre ciència i religió, ja que Lara hi veu una ma divina en aquest fet, però la metgessa li donarà una raó bioquímica.

L'envelliment és un altre dels temes del llibre. Aprendre que la molècula indispensable per la vida, l'oxigen, genera oxidants que fan malbé la cèl·lula. Que els telòmers, una espècie de "coixinets" protectors dels extrems dels cromosomes, són una mena de rellotge intern, que a mesura que la cèl·lula es va dividint, es van escurçant, fins que desapareixen i això provoca la mort cel·lular. Possiblement la lògica ens dirà, eliminem els oxidants amb antioxidants, allarguem els telòmers, i problema arreglat; però, d'altres més greus en sorgiran. Parlen també de la clonació, de les cèl·lules mare i de cíborgs.

Per últim, aprendrem per què els humans volen frenar l'entropia, el caos cap al qual tendeix tot; des de les nostres cèl·lules fins a l'Univers sencer. Que la cèl·lula disposa de mecanismes que mantenen l'ordre intern, sense els quals la vida no seria possible. Però, que cap eina biològica no ho pot arreglar tot. Així que vivim en un equilibri constant entre salut i malaltia, cosa que ens permet aprendre moltes coses, ja que les situacions difícils estimulen el cervell de diferents maneres i si van acompanyades de reflexió, el resultat final serà una persona més madura, com li passarà a la protagonista al llarg del llibre.

Els límits de la vida és una novel·la sobre la vida explicada d'una forma molt senzilla per tres grans científics, que informa, entreté i fa pensar. I com diu Salvador Macip: *"La vida és una caixa de sorpreses sense fons. Un cúmul d'accidents, probabilitats i casualitats que sembla impossible que hagin donat un resultat tan increïble."*

CARTA A... LES MONGES TANCADES

textEL LECTOR

No sé ben bé si aquest escrit, reverendes mares (o germanes, que encara no ho tinc clar), els l'hauria d'adreçar a vostés o al senyor bisbe de la diòcesi o directament al Nostre Senyor. Possiblement l'únic que el llegirà serà aquest darrer potencial destinatari.

A finals del segle XIX, sota l'auspici de mossén Sol, es va construir el seu magnífic convent. A mi em sembla bonic. Aquell mur de pedra que segueix a l'església m'impresiona. Què hi deu haver al darrere? Com deu ser aquell pati o aquell hort en què diuen que hi ha soterrades algunes monges?

De fet, la imatge d'aquella paret immensa sempre m'ha semblat la d'una presó. Presó en què literalment es va convertir l'edifici només acabada la guerra civil. Diuen també que hi havia gent de tota la comarca i que des d'allí mateix eren conduïts a uns judicis sumaríssims on molts homes eren condemnats a mort. Sé que moltes famílies del poble tenen objectes que en el seu avorriment elaboraven aquells desgraciats. He vist preciosos escacs de fusta, anells i polseres de plata, monedes convertides en penjolls. Pobra gent, veritat?

Han passat dos anys des de la seua sortida del convent del carrer Cabanes. Per què se'n van anar a terres de Logronyo amb el fred que fa allà dalt que només hi ha vi i caramels d'aquells de la cafetera? Que no les tractàvem bé els benicarlandos? Que no estaven a gust a Benicarló el parell de mongetes que són filles del poble? No ho entenc!

Tinc molts records d'aqueixa casa. El torn per on vaig anar alguna vegada a buscar conills o dur comandes de la mare. La impressionant imatge de totes amb el seu espectacular hàbit blanc i una immensa capa d'un color blau elèctric presenciant el pas de la processó del Crist de la Mar per davant del convent. El betlem d'obligada visita cada Nadal i que vostés mateixes amb tant d'amor com devoció feien. Hi he vist oficiant mossén Sans, mossén Gellida, mossén Vicente Hernández, mossén Ricardo Figols i fins i tot un professor de llatí que va haver a l'institut i que ja va morir, Esteban Tardón...

I ara, res. Fa ja dos anys que el convent està tancat. No sé si algú hi deu fer alguna mena de manteniment, si al pati les herbes s'han apoderat de tot, si hi ha goteres, què se n'ha fet de les imatges i del mobiliari... El cas és que quan vostés se'n van anar a La Rioja van sortir alguns partits polítics i es van llençar en planxa fent agosarades propostes d'aprofitament de l'espai. Aaaai, ignorants, més que ignorants. Es pensaven que amb quatre perres podrien disposar d'una cosa que no és del poble sinó de l'Església. I l'Església, ben fet que fa, no té per què deixar res de bades sinó que té l'obligació de recaptar la màxima quantitat possible de diners per així poder-ne repartir més entre els pobres. Dic jo, vaja.

Els ho dic perquè, igual ja ho saben vostés, d'ací uns mesos hi haurà eleccions i ara seria el moment per arribar a algun bon tracte amb els aspirants a dur les regnes de l'Ajuntament perquè les tingueren presents a l'hora de redactar els seus programes electorals.

PS. Segur que estiguen on estiguen deuen seguir resant per tots nosaltres i deuen tindre ben present el nostre Santo Cristo de la Mar.

PACTAR AMB QUI SIGA

text ENOC ALTABÁS, ERPV-BENICARLÓ

Permeteu-me dues cites literals escoltades al Ple extraordinari sobre l'estat de Benicarló. «400.000 € són molts diners, tant de bo s'hagueren gastat en activar els sectors productius benicarlandos», del portaveu de Ciudadanos en relació a l'augment entre 2014 i 2018 del pressupost de la regidoria de Benestar Social, i «vull ressaltar que podem pactar amb qui siga», del portaveu del PSOE.

Superat l'esglai inicial de pensar si «qui siga» devíem ser els d'Esquerra Republicana —és broma—, em va sobtar l'esglai posterior en comprovar que els socialistes —no és broma— ja

estaven obrint-se a possibles nous pactes per a després de les eleccions locals d'ací a mig any.

En 2015 l'aritmètica municipal no els va permetre triar, però, si en 2019 tenen l'opció, el PSOE valorarà —naturalment amb tot el dret— el pacte de govern amb Ciudadanos. Amb els que afirmen que la nostra llengua és diferent de la de canareus i rapitencs. Amb els que, per a demostrar que estan a favor de l'empresonament sense judici dels polítics independentistes, necessiten retirar els símbols de qui hi estem en contra. Amb els que pretenen que el Pla General d'Ordenació Urbana no protegisca la costa natural benicarlanda. Amb els que destinarien al sector empresarial els 400.000 € de les necessitats socials.

Els que defensem el cobriment de les necessitats bàsiques a aquells que ho necessiten, la protecció de la nostra costa, la unitat de la llengua i la llibertat d'expressió —en particular per a denunciar l'existència de presos polítics al segle XXI— no votarem als uns. I els que a més vulguem garantir un govern local d'esquerres tampoc votarem als altres.

OBSESSIÓ FERROVIÀRIA

text J. GUILLEM

Viatja compulsivament en tren de rodalies. Del poble a la capital i viceversa. Puja a Benicarló i baixa a Castelló. Allí, s'embarca immediatament direcció nord. En advertir l'olor de química, salta a l'andana i de nou cap a la Plana Alta. I així des de les 7:16 fins les 21:07. Dia sí, dia també. Els amics el creuen embogit i li recomanen psicòlegs, ansiolítics i teràpies orientals. No comprenen res. Ell, indiferent, contempla el paisatge efímer. Lleuger d'equipatge. Si el tren s'atura a una estació del trajecte, s'escolten dirigents que abans s'acusaven i ara es vanaglorien. Però el sotragueig del comboi en marxa amaga eixe soroll i qualsevol altre. A l'anada, compta els tarongers. De tornada, els posa noms de polític valencià corrupte. Un diferent per a

cadascun. També anota en un diari de quadrícula els sidecars de color carabassa que circulen per la Nacional 340. Moltíssims menys que per l'AP7. I encara que resulta inversemblant, els dies parells les indústries castelloneres expulsen un fum més blanquinós que els dies senars. L'estadística del paisatge és apassionant. No comprén els passatgers que s'atreveixen a ignorar aquest espectacle panoràmic. L'irriten força aquells que peguen una cabotada recolzats a la finestra. Especialment, un viatger calb que agafa el tercer regional del dia a Orpesa i ja ronca despreocupat amb la mà a la corbata abans d'arribar a Benicàssim. Dilluns l'indigna però arribat divendres, la desídia del maleït pelat de la punyeta necessàriament l'encolereix. Quan parla trivial de fortuna, el nostre insípid alopèdic desconeix que la seua és el descans de dos dies que li proporciona la setmana anglesa.

UN MEMORIAL DE LA DIGNITAT

text JOAN HERAS

El passat diumenge 18 de novembre hem viscut un d'aquells moments que s'inscriuen amb un gust especial, íntim i inesborrable al paisatge personal i familiar. Convocats pel Memorial Democràtic –la subdirecció general de la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya, un organisme que coordina i potencia institucionalment la feina imprescindible de dignificar els morts de la Guerra Civil- vam assistir a l'acte d'inauguració oficial de les noves plaques que s'han afegit al Memorial de les Camposines –en el terme municipal de La Fatarella, en plena comarca de la Terra Alta. En aquestes noves plaques –que s'afegeixen a les ja existents- s'hi han gravat 160 nous noms d'homes –la majoria joves- que van morir a la Batalla de l'Ebre.

La meva mare era la petita de quatre germans i l'única noia. Els seus tres germans van anar a la guerra. El gran –el Joan- va salvar la pell de miracle però després de la guerra va patir la tragèdia de l'exili al camp d'Argelers, les dificultats de sobreviure –i, més tard, de retorn a Espanya, el càstig i les represàlies d'un règim furibundament sanguinari i venjatiu –això sí, “por la gracia de Dios”. Els altres germans no van tornar mai a casa i avui encara no hem pogut recuperar els seus cossos assassinats per les bales feixistes. El Jaume va morir a l'Ebre, en plena retirada de l'exèrcit republicà, i el Pere a la batalla del Segre –probablement ben a prop de Balaguer. Dues vides que van escolar-se per defensar la República, dos noms que es defineixen en una fotografia familiar, en les cartes que van enviar des del front i en retalls de vida quotidiana que hem pogut retrobar en els calaixos dels records dels seus germans que sempre, sempre, sempre els van enyorar.

Fronteres

L'acte d'aquest diumenge, tot just dos dies després de commemorar el vuitantè aniversari del final d'aquesta duríssima batalla que es va allargassar dramàticament durant 115 dies i que va deixar l'amarg preu de més de 25.000 morts, ens ha connectat d'una manera molt més íntima i propera amb el nostre oncle Jaume. En aquest matí de diumenge tardoral i acaritats per un paisatge ple de vida de vinyes i oliveres, l'emoció del seu record –de la seva vida i de la seva mort- ens bateja amb una certesa ben precisa. Els noms gravats a la placa, els noms llegits a l'acte, edifiquen el castell de la memòria. I aquesta memòria engendra dignitat, una dignitat que es metabolitza en una saba poderosa que ens fa més convençuts i compromesos defensors de la pau i la democràcia.

Els versos d'Agustí Bartra que acompanyen els noms i les flors del Memorial són precisos com la dignitat que aquest espai fa brollar. Contra els silencis còmplices amb la barbàrie –els d'ahir i els d'avui-, el record i la paraula que el fa viu.

Aquí, en aquest camp que mai no serà un reialme habitual de tombes fixes,
ningú no es diu Joan, Pere o Ramon.
Ningú, ningú no té nom,
aquí, en aquesta terra,
en aquesta pols supervivent,
en aquest aire febril i salabrós.
Voldria plorar però no ploro.
He perdut el riu que cantava dins el meu cor.
No ploro.
Un aire, una pols, una terra, potser... No puc plorar.

Libertat presos polítics

CIUTADANS EN DECADÈNCIA MORAL

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Quant de temps de temps sense pegar-li a la tecla. Certament, de vegades, em venien ganes de tornar a ficar a funcionar l'eina que va fer famós el meu nom, però no trobava l'ocasió. Això de fer rodar caps no és mai plat de bon gust i, després d'haver-ne fet rodar tants, estava ja una mica fastiguejat de tanta sang. Però vet ací que un estímul que no pensava, m'ha fet tornar a pitjar les tecles que fiquen en marxa l'esmolada fulla de la meua guillotina particular i que tant famós en va fer dins el llavors Comitè de Salvació Pública. No, no vaig ací a pretendre reviscolar-lo, allò són temps passats però, tal volta una de les frases que em va fer famós en aquell comitè, "el terror no és més que la justícia ràpida, severa i inflexible", seria bo que alguns el tingueren en ment.

Fet aquest preàmbul, i sense voler espantar ningú, o sí, tot venia perquè en un acte de masoquisme parlamentari, com en la meua època, vaig escoltar el Ple, l'extraordinari, on es va debatre l'estat de la ciutat. I, a banda de les picabaralles normals que donen aquesta mena de plenaris, per a això és fan, per la notorietat, va haver una intervenció que em va esglaiar, la del cap dels Ciudadanos, criticant els 400.000 euros d'augment de la partida de la regidoria de Benestar Social en els passats anys. No tenia clar si havia escoltat bé, però ho vaig acabar d'entendre quan va afirmar que millor si s'hagueren gastat en els sectors productius de Benicarló. La afirmació no pot ser gratuïta, el benestar social no és productiu i per tant... .

No sé si això ho devia dir per una qüestió d'ignorància política, a la qual ens té prou acostumats, o de desídia contra la regidora del ram, o simplement perquè considera que el treball que es fa des d'aquesta àrea, tenint en compte a qui va adreçat, no val la pena. En tot cas, si per a ell, el que podríem anomenar com a quart pilar del sistema de benestar públic, acompanyant l'ensenyament, la sanitat i les pensions, no li mereix eixa importància, suposem que voldrà dir està en contra d'afavorir la integració de les persones i els col·lectius en la societat, o que el que vol és eliminar els recursos públics que milloren la qualitat de vida de la ciutadania, o també aquells que previnguen i eviten les causes que porten a l'exclusió social, o fins i tot fer desaparèixer les ajudes a les famílies necessitades, o les ajudes a centres de majors, o la dependència, o I és que fa por aquesta Afirmació, en majúscules, de les

intencions que es poden desprendre de les seues paraules, vesades en el dit ple extraordinari.

Li desitgem que eixos serveis socials, que ara vol retallar, no li arriben mai a fer falta a ell. I si estem errats, i no volia dir el que va dir, o se li han interpretat malament les paraules, o tot ha estat una confusió, o allò que sempre es diu que la premsa tot ho tergiversa,... millor que vaja i ho explique, ell directament, a tota la gent que depèn dels diversos centres socials municipals. Si pot!

PS: no sé quan tornaré. Si així és... voldrà dir que poca cosa hem avançat.

LA MILLOR JORNADA EN FUTBOL-8 DEL BENICARLÓ BASE FUTBOL

text VICENT FERRER MARCO&DOLO

Definitivament, el color de moda és el Roig, I si no, apuntin. Ni més ni menys que 10 victòries, 1 empat i una sola derrota a la millor jornada del nostre F8 en el que portem de Lliga.

L'Aleví A va haver de posar-se el mono de treball per sortir airós d'un envit que es preveia complicat, davant el Promesas Castalia ... i ho va ser. Va decidir un solitari gol de David. La pena va ser la lesió d'Iván. Des del BBF li desitgen una ràpida recuperació. Ànim!

L'empat de la jornada el va recollir l'Aleví B a casa del Vilafamés (5-5) en un partit d'allò més disputat.

El derbi el jugava l'Aleví C en terres llagostineres. El 0-7 final davant el Vinaros ETS, deixa ben a les clares el fantàstic treball dels nostres xavals.

La sorpresa de la jornada la va realitzar l'Aleví D. I és que els vermells li guanyaven al líder Benicense a casa (1-2). Gran partit ple d'emoció per als nostres jugadors.

El Benjamí A segueix obstinant-se a que el seu bon joc i els seus gols siguin la notícia habitual de cada cap de setmana. Ni més ni menys que un 6-1 li endossava al Promesas Castalia.

A la capital de Els Ports viatjava el Benjamí B a la recerca del triomf ... i no va fallar. A la tornada 3 punts al sarró i victòria 0-3.

I un altre equip que vola molt alt és el Benjamí C. Era el protagonista d'un dels duels estel·lars de la jornada ja que visitava a un altre equip, el líder, imbatut com l'Olimpic de Castelló. El 2-9 parla bastant clar de l'exhibició dels nostres. Ja són líders en solitari.

No va tenir sort el Benjamí D. L'equip ho va intentar però va acabar caient 8-2 davant el Benicense.

El Prebenjamí A de Hamad va passar amb la força d'un huracà pel barri de Rafalafena de Castelló per golejar 2-5 als locals i seguir donant brillantor al gran cap de setmana del Benicarló Base Fútbol.

El Prebenjamí B també es va donar un bon tip de gols, davant un Rayo Oropesino que va aguantar fins que no va poder més l'empenta local.

Una altra expedició que va tornar molt alegre a casa va ser la del Prebenjamí C. Victòria ajustada i emocionant (2-3) a casa del Promesas Castalia B.

Finalment el Prebenjamí D s'anotava el triomf i un altre derbi davant el Vinaròs ETS després de guanyar al Municipal per 5 a 3.

El que s'ha dit ... que poquet ha faltat per al ple. El Benicarló Base Fútbol segueix donant alegries per tot arreu.

Conferència-Col·loqui

"Pompeu Fabra, l'obra decisiva al País Valencià actual"

A càrrec de Vicent Pitarch
Membre de la Secció Filològica i delegat de l'Institut d'Estudis Catalans a Castelló

Lloc: Penya Setrill
Carrer: de l'Abat Pere Boques
Data: Divendres 30 de novembre
Hora: 19
Organitza:
ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR
PENTA SETRILL

ESDEVENIMENT HISTÒRIC!

text VICENT T. PERIS

Benvolguts lectors d'aquesta pàgina, ja ha arribat lo dia tan esperat. Aquest proper diumenge, a partir de les quatre de la tarde, i a la ciutat esportiva del nostre veí del nord, gran esdeveniment esportiu. Més que gran, històric i universal, espectacular i impressionant, còsmic, estel·lar, aclaparador, fabulós i fantàstic. Un esdeveniment que cap benicarlando hauria d'oblidar mai en la vida i que passarà, sense cap mena de dubte i amb lletres d'or, a la gran història de l'esport benicarlando. Amb això no vull dir que hem d'acudir tots en massa a gaudir de l'espectacle, no, que això suposaria gratar-se la butxaca i tampoc no cal tant. Ens hem de quedar amb el fet, i no en cap altra cosa més.

Efectivament, com ja els he comentat, estimats lectors, alguna vegada més, ha arribat el dia en que lo primer equip del Vinaròs Club de Futbol tinga el gran honor i destacat privilegi d'enfrontar-se, en partit oficial, al segon equip del Club Deportivo Benicarló, és a dir, al C.D. Benicarló "B". Aquest conjunt, format en la seua pràctica totalitat, per jugadors formats al Benicarló Base Futbol i que cap d'ells supera els vint-i-tres anys, serà l'encarregat de verificar, damunt la gespa vinarossenca, l'honor que suposa per a l'equip local aquest partit.

Si els he dit que no és obligatòria la presència massiva de benicarlandos a aquest gran esdeveniment és per què, possiblement, els nostres no obtinguen un resultat favorable. Els locals ocupen la tercera posició de la taula classificatòria i els nostres la quinzena i penúltima. Però en aquest cas, això és absolutament irrellevant. El que compta és el fet, i el fet és històric.

Ens hem de quedar, i sempre podem dir, que hem estat testimonis, no només d'haver tingut dos equips, dos, en categories superiors al nostre etern rival, sinó també d'haver jugat en la mateixa categoria contra el nostre equip amateur. Potser pujaran a Preferent. Potser al poble del costat apareixerà un altre pagà que es gratarà la butxaca per tal de pujar l'equip a la Tercera Divisió. Potser es posaran una categoria per damunt de nosaltres. Potser. Però allò que mai no ens podrà llevar ningú és lo gran goig de dir que una vegada lo nostre equip amateur es va enfrontar a ells.

Després d'aquest gran bany d'orgull, ara els farà cinc cèntims del partit que, curiosament, no es va jugar diumenge passat al camp del San Fernando de Borriana.

Dic curiosament perquè eixe mateix diumenge van jugar els seus partit sense cap incidència equips com Moncofa, Betxí, Almassora, L'Alcora i alguns més de la

zona. Es veu que a Borriana es va concentrar tota l'aigua de la Plana Baixa i, davant el suggeriment de la Policia local que suggeria el possible tancament de les instal·lacions esportives del poble, els del Borriana es van aferrar a aquesta hipòtesi i van suspendre lo partit en circumstàncies una mica estranyes. Semblava que tenien un cert interès en que no es jugara el partit, més tenint en compte que lo terreny de joc es trobava en perfectes condicions o, almenys, el seu estat no impedia la celebració del matx.

Que fa una mica de tuf? Sí, la fa. Segons que m'han contat, es veu que els jugadors d'aquest equip tenen un "quígame allà esas pajas" amb la seua junta directiva per motius que desconec. Però ens haurem de conformar amb la versió oficial del club i la terrible "alerta naranja" que amenaçava aquest poble, famós per les seues falles i les seues taronges.

Així les coses ens trobem, ara mateix, amb dos partits menys que alguns dels nostres rivals que ocupen posicions per davant de la nostra. És a dir, que en cas que el nostre equip guanyés els dos partits que ja té ajornats, i amb un petit entrebanc dels que estan davant a la classificació, podríem assolir el primer lloc de la classificació. Tot això malgrat allò que es veu al camp. S'imaginen, estimats lectors, que això esdevingués real?

De moment, i tocant de peus a terra, el proper dissabte, a partit de les sis de la tarde, juguem contra el Club Almenara Atlètic, que ocupa la tercera posició per la cua i que seria un partit propici per a treure tres punts més.

JÚLIA BARRACHINA AL CAMPIONAT D'ESPANYA ABSOLUT D'HIVERN A BARCELONA

text i foto CNB

La nedadora del CNB, de 17 anys, Júlia Barrachina, dirigida per la seua entrenadora Myriam Martínez, va participar al campionat d'Espanya absolut de Barcelona, el cap de setmana del 17 al 18 de Novembre.

El campionat va tindre lloc, per segon any consecutiu, a les magnífiques instal·lacions del Club Natació Barcelona, al costat de la platja de la Barceloneta.

Aquesta era la segona vegada que Júlia es classificava per a disputar el nacional absolut d'hivern en piscina de 25 metres. Tot i que estava classificada per a disputar les 3 proves d'esquena,

Júlia, per motius d'organització acadèmica, va decidir renunciar a nadar els 50 esquena que es disputaven divendres 16.

Dissabte 17 va participar en els 100 esquena, junt a les millors especialistes nacionals absolutes, fent una marca de 1.06.63 E.

Diumenge 18 va disputar el 200 esquena, amb un temps de 2.23.04 E.

La seua entrenadora estava satisfeta dels resultats de Júlia tenint present que el campionat li coincidia amb els exàmens de segon de batxillerat, amb l'evident interferència que això li havia condicionat en la planificació de la preparació esportiva.

PRIMER CONTROL PROVINCIAL MÀSTER A CASTELLÓ

text i foto CNB

Dissabte 17 de Novembre de 2018, a la piscina municipal de Castelló va començar la temporada de competicions per a la categoria Màster del CNB. El CN Benicarló va presentar un equip format per 11 nedadors: Damián Vidal, Javier Roca, Idoia Vinaiza, Paula Saura, Alexandre López, Jaime Ibáñez, Jordi Curto, Fernando Arnau, Susana del Olmo, David Marqués i Arturo Segarra.

A destacar el retorn a la competició, ara dintre de la categoria Màster, de 2 nedadors històrics del club Benicarló: Paula Saura i David Marqués, als que cal desitjar molt d'èxit en esta nova etapa esportiva.

Tot i estar al principi de temporada i que, alguns

nedadors, a més, a més, feia mesos que no competien, varen demostrar moltes ganes.

Els resultats més destacats de l'equip benicarló foren les victòries de Susana del Olmo als 100 braça i als 100 estils i la de l'equip de relleus mixte als 4x100 estils.

ESCACS: EL JOVE DAVID TEPLY VA PARTICIPAR EN EL CAMPIONAT DEL MÓN

text VICENT FERRER foto CA BENICARL

Del 4 al 15 de Novembre es va disputar, a Santiago de Compostel·la, el Mundial d'Escacs per a Cadets, en el qual el jove benicarlando David Tepy Koutsky, va participar en la categoria Sub10

En aquesta edició han participat 851 jugadors, provinents de 86 federacions, la qual cosa demostra l'altíssim nivell d'aquesta competició. David va obtenir dues victòries i cinc empats d'un total d'11 partides enfront d'alguns dels millors sub10 del món Ara mateix David s'està preparant per a disputar el XVII Festival "Gran Hotel Bali" d'Escacs 2018 que es disputarà a Benidorm del 30 de Novembre al 9 de Desembre. Com a part de la seua preparació Tepy està disputant el Torneig Social del Club Escacs Benicarló absolut, on lidera en solitari la classificació gràcies a les seues quatre victòries i un empat de cinc partides disputades enfront dels millors jugadors del Club Escacs Benicarló Pels seus resultats està demostrant trobar-se en forma i amb una progressió extraordinària per a un jove de la seua edat.

BÀSQUET LLIGA EBA EL BENICARLÓ NO VA PODER AMB EL PODER DEL LÍDER, LLIRIA

text VICENT FERRER foto ELOY CERD

Malgrat donar-ho tot a la pista, amb el suport d'uns 1.200 afeccionats, el Benicarló no va poder amb el líder Llíria, que després de guanyar el partit per 82-67 segueix a la part alta de la classificació i deixa als benicarlandos en la tercera posició.

El partit va començar amb bon joc per part de tots dos equips, si bé el poder en el rebot i la major efectivitat en els tirs de camp del Llíria (64% d'encerts per al Llíria per un 41% dels locals), els van permetre tancar el primer quart amb un 17-14. En el segon quart tots dos equips van tancar més les defenses i els locals no van aconseguir rebaixar la diferència, per anar-se'n als vestuaris amb un 35-41.

En la segona part el Llíria va mostrar major encert a l'hora de transformar els seus llançaments i amb un parcial de 35-41 va anar emportant-se el partit. Tot i que si bé els benicarlandos són l'equip que més punts està aconseguint, també és el que més encaixa, i açò, en aquesta categoria, es paga molt car. I més davant un Llíria amb gent veterana

que ha jugat en categories superiors.

Malgrat tot els afeccionats benicarlandos van eixir contents del pavelló, a l'espera del pròxim partit, de nou a casa, davant l'Aldaia, al que van guanyar en el partit inaugural de la temporada a la seua pista.